

Ook Ailsa heeft al haar verhaal!

Zwolle, 30 november 2010.

Dit is de dag dat we kennis maken met Ailsa, een lief klein meisje van 14 maanden.

Als we gearriveerd zijn helpt zij de deur open te doen. We mogen binnen komen en het is al snel duidelijk dat dit een warm gezin is met aandacht voor de kleine dame.

Sterker nog, deze kleine staat in het middelpunt van de belangstelling en heeft de maanden dat zij aanwezig is al zoveel aandacht gehad, waar menig ouder niet vrolijk van zou worden.

Haar ouders, Peter en Annemarie, zochten contact met ons omdat zij het gevoel hadden dat hun verhaal naar buiten moet om andere ouders op deze feiten te attenderen. Om bij anderen mogelijk leed te voorkomen.

Leed en angst zijn vervelende woorden, maar het woord angst stond bij dit gezin hoog in het vaandel.

Ailsa is geboren op 02-10-2009.

Haar ouders zijn behoorlijk kritisch op het gebied van voeding en hun omgeving. Biologisch qua voeding, maar ook kleding betrekken zij daarbij. Meubels worden ook met zorg uitgekozen wat betreft het materiaal en Fairtrade artikelen zijn hen niet onbekend.

Met andere woorden: zij zijn behoorlijk op de hoogte van wat er om ons heen aan invloeden zijn die je beter kunt vermijden.

Toen Ailsa werd geboren was er in die tijd veel commotie rond de Mexicaanse griep. Beide ouders besloten zich toch begin december te laten vaccineren.

Ailsa was toen net drie maanden oud.

Midden december kreeg Annemarie de schrik van haar leven: Ailsa kreeg haar eerste Apneu. Zij lag in de kinderwagen, trok wit weg, kreeg blauwe lippen en was slap en koud.

Ze gaf een levenloze aanblik, haalde ook geen adem meer. Annemarie heeft de kleine dame er weer bij kunnen halen. Ze heeft daarna de huisarts gebeld maar deze had niet de indruk dat het zorgwekkend was.

In het ziekenhuis dacht men daar anders over en zo lag Ailsa daar tussen ernstig zieke kinderen. De bedoeling was dat zij daar 48 uur ter observatie zou blijven. Aangezien de aanblik van al die zieke kinderen moeder Annemarie geen fijn gevoel gaf werd besloten dat ze naar huis gingen. Ter controle werd een monitor, Nanny Care genaamd, gekocht. Dit is een matje wat in het bedje gelegd wordt. Het kind ligt op het matje en de bedoeling is dat er een alarm afgaat op het moment dat er geen ademhaling meer plaats vindt.

Wekenlang leek het goed te gaan, tot na de eerste DKTP vaccinatie. Daarna ging het alarm zes keer in de week af.

Artsen beschouwden dit als toeval. Ailsa had ook veel last van buikpijn en na een paar weken ging het alarm weer veelvuldig af. Het ziekenhuis achtte deze controle thuis niet als noodzakelijk en dat was de reden dat de ouders van Ailsa zelf een aantal matjes hadden aangeschaft voor op diverse plaatsen in huis. De kosten bedragen € 110.00 per stuk.

Gefeliciteerd met uw blakend gezonde dochter.

De huisartsenpost werd in de maand februari 2010 bezocht en de ouders van Ailsa kregen de felicitaties met het hebben van zo'n gezond kind. Daar sta je dan!

Een gevoel van onmacht, want er gebeurde van alles dat niet klopte en zij werden niet gehoord.

Die avond belandde Ailsa toch in het ziekenhuis. Ze zag eruit als een stervend kind door de Apneu die zij weer had.

Annemarie was zo overstuur door deze gebeurtenissen dat zij toen wel serieus genomen werd.

Zij verbleven een week in het ziekenhuis en werden goed behandeld. Ailsa werd 'het speciale geval' van de afdeling. Dit wil zeggen dat zij zich allemaal over haar bogen en allerlei testen met haar uitvoerden.

Het hart werd 24 uur getest, zo ook de hersenen en ze kreeg een sonde door haar neus, alles 24 uur lang.

Ook lag zij continu aan de monitor. Wel had ze een fijn eigen kamertje. Alles ging ogenschijnlijk goed, geen storingen, dit beperkte zich tot één keer heel kort. Toen had Ailsa een Apneu maar op dat moment had geen enkele verpleegster een pieper en niemand reageerde. Er kwam een verpleegster het kamertje binnen die zag nog net iets op het scherm van de monitor maar dat was niet genoeg om alarm te slaan.

Dit tot frustratie van de ouders want thuis in eigen omgeving had zich al heel wat afgespeeld en op het moment dat er in het ziekenhuis iets gebeurde registreerde niemand dit.

Naar huis, ondersteund door de ene arts, maar niet door de andere.

Ailsa mocht naar huis. De ene arts was het daar mee eens maar de andere niet. De ouders redeneerden echter: als ze in het ziekenhuis ook niet reageren op een ademstilstand dan kunnen we net zo goed thuis zijn en zelf alert blijven met behulp van de matjes die zij op verschillende plaatsen in huis hadden liggen.

De matjes die alarm gaven wanneer Ailsa stopte met ademen. Dat gebeurde weer veelvuldig.

Om de ouders tegemoet te komen maakte men nog een echo van het hart maar ook daar was niets op te vinden.

De gedachte van de artsen was, dat ze er wel overheen zou groeien als ze een half jaar zou zijn.

De artsen namen het gegeven wel serieus maar redeneerden ook dat de kans om te overlijden klein zou zijn en gaven het advies de matjes (monitor) maar weg te doen.

In landen om ons heen, België, Duitsland en Groot Brittannië is het normaal dat er een monitor mee naar huis gaat maar in Nederland doet men daar niet veel mee.

Wel wilden de artsen dat het vaccineren door zou gaan op de daarvoor bestemde momenten en dat Ailsa daarna 24 uur ter observatie in het ziekenhuis zou moeten blijven.

Met deze gedachten gingen Peter en Annemarie niet mee en het consultatiebureau in Zwolle staat achter deze keuze.

Het ziekenhuis in Zwolle blijft ook ageren tegen het gebruik van het matje. Zij hebben de mening dat deze afgaat omdat Ailsa teveel zou bewegen. Deze theorie klopt van geen kant want het

geeft juist alarm als er geen ademhaling meer waargenomen wordt. Deze matjes registreren juist geen beweging, maar stilstand.

Ailsa bleef onregelmatig in haar ademhaling en viel op geregelde tijden weer weg. Zo volgde er nogmaals een 24-uurs opname in het ziekenhuis met als eindconclusie dat zij teveel bewoog.

Men ging zover dat men zich ook ging afvragen of Annemarie zou lijden aan het Syndroom van Münchhausen. Met andere woorden: zij verbeeldt zich alles en er is in werkelijkheid niets aan de hand. Deze gedachte is een automatische stap als men kindjes onderzoekt met de verschijnselen die Ailsa vertoont. Dan worden moeders op die wijze bekeken.

Een t  gemakkelijke opmerking, als men niet kan achterhalen wat er nu *we/* exact aan de hand is.

Annemarie komt tot de conclusie dat je gewoon met je kind direct naar de EHBO in het ziekenhuis moet gaan. Dan ben je sneller in het circuit waar er naar je gekeken en geluisterd wordt dan wanneer je eerst naar de huisartsenpost gaat en luistert naar de sussende woorden die je dan te horen krijgt.

Het overkoepelende woord voor veel varianten van Apneu is Alte.

Zij bleven naar oplossingen zoeken.

Peter en Annemarie bleven zoeken naar mogelijke oplossingen om hun dochter te helpen. Zo vingen zij op dat Omega 3-6-9, de plantaardige vorm, een goed middel kan zijn. Daar reageerde Ailsa goed op.

Op het moment dat wij met elkaar in gesprek zijn is Ailsa lief aan het spelen en maakt zij een vrolijke indruk.

Als zij het druk heeft, dus veel indrukken te verwerken heeft zoals (emotioneel) Sinterklaas en lichamelijk toen er vier kiezen tegelijk doorkwamen, dan valt zij nog altijd weg.

Ze zal ook op het matje blijven slapen zolang deze nog op gezette tijden afgaat.

De reactie van de kinderarts op de Omega was dat dit wel logisch was eigenlijk.

Waarom vertellen artsen dit niet als ook zij weten dat dit een gunstig effect kan hebben?

De volgende stap die Peter en Annemarie zullen nemen is dat de vaccins ontstoord zullen worden.

Terugkijkend op deze 11 maanden zijn er een paar conclusies te trekken:

- Ailsa was 3 maanden toen haar ouders het griepvaccin kregen ingespoten. Elf maanden gerekend vanaf die tijd, kun je de conclusie trekken dat het vaccin bij de moeder via de borstvoeding die Ailsa een jaar lang heeft gekregen, heeft doorgewerkt bij de kleine dame. Een week of twee na die vaccinatie viel zij voor het eerst weg.
- Na het DKTP vaccin viel zij opeens *zes keer in  n week* weg.
- De vaccins zijn nog niet ontstoord en het wegvallen is nog niet helemaal verdwenen.

Dit zijn waarnemingen in een gezin waarvan men rustig zegt dat de moeder het zich inbeeldt, wanneer men niet tot oplossingen komt.

Peter en Annemarie dank voor jullie vertrouwen om ons jullie verhaal te vertellen.

Ailsa, wij laten anderen zien wat jou is overkomen opdat andere pappa's en mamma's dit zullen herkennen, of *nog beter* gaan nadenken of zij tot vaccineren van hun kinderen willen overgaan.

Het ga jullie goed!

Anneke Bleeker

foto's: Anneke Bleeker

Bergen NH

4 december 2010

www.verontrustemoeders.nl

www.gezondverstandavonden.nl

Links:

<http://nl.wikipedia.org/wiki/Apneu>

<http://mens-en-gezondheid.infonu.nl/ziekten/10780-munchausen-de-onzichtbare-ziekte.html>

www.noble-house.tk (Natuurlijke Omega 3-6-9)